

Mehmet Talat Uzunyaylalı

- Őirler -

Yayın Tarihi:

26.04.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aşk Vura Aşk

Aşk vura aşk, bulana alkana gönül
Razı ola ulaşın bin şana gönül

Yûsuf ola şarâb-ı aşk, kana gönül
Yakup ola nâr-ı hasret, yana gönül

Aşk elinden saçların hep yola gönül
Yolmayınca kanlı yaşla dola gönül

Ahlar çekip seherlerde güle gönül
Gül açıla, şad ola hem güle gönül

Zikr i aşkla teselliyi bula gönül
Başka sözle girmez asla yola gönül

Mehmet Talat Uzunyaylalı

Derdi Nenem

Gündüz Allah'tan kork da, torun!
Geceleri rahat uyu derdi, nenem
Kimini uyku mahveder âlemde
Kimini uykusuzluk, balam!
Bilirim, ben bilirim derdi, nenem;
Niceleri var, gündüz ezmez karınca
Gece sarhoş gezer, şişeyi yâr sanınca
Cellat olur, hanesine varınca...
Hayat dikenli bir tarla, torun!
Önen baksan dikenler olmaz sorun
Derdi nenem, sevinme yokla, varla
Adamı kurtaracak bir şey varsa
O da takva, o da takva, o da takva!
Kulluğun yok, bari şerrin olmasın
Derdi nenem, şer defterin dolmasın!
Doğru git de kazaya kadere inan
Derdi nenem, aptaldır, boş söz ile avunan
Balam! Ne nefsine güven ne dünyaya
Derdi nenem, dalma uzun hülyaya
Allah yarattı seni kulu olasın
Dünyadan maksadı da cennetini bulasın
İbadetler zamanlıdır, torun!
Derdi nenem, nefse bundan zor gelir
Fakat kötülük öyle değil;
Nefsin ister yaparsın, balam!
Yaptıkça da mikropları kaparsın!
Ah torun! Yaratmadı Allah,
Derdi nenem; seni kurtlar aparsın!
Böyle neydersin!.. Böyle neydersin!..

Mehmet Talat Uzunyaylalı

Ezan Ezan, Sala Sala, Gelir Namaz

Hiçlikteydi her şey hiçlikte
Gökler ve yer yayıldığında
Gözüktü varlık aydınlıkta
Topraktan, sudan, ısıdan, havadan
Yaratıldı insan yaratılışından
Her doğum ölüm her ölüm doğum
Ne vakitsiz gelen var ne vakitsiz giden
Tanrı'dan cümle yüz; yüz çeviren, yüzsüz
Nakış nakış örgü; gözü görende görgü
İn deyince inmekte açılmakta bereket
Tanrı ile Tanrı'dan her hareket

*

Âlemi yaratan koymadı Kur'an'sız
Baktı, işitti, anlamdı, izansız
Nefsi Kur'an'sız: kişiye dendi zalim
Nefsini bildi kişi: kıldı sıfatın âlim
Tanrı tercihi yarattı, insan seçtiğini seçti
Kimi Zakkum yedi kimi Kevser içti

*

Ey gecenin ve gündüzün sakini!
Maskaralık için mi sanırsın ekini, dikini
Demini, devranını, teklifini; emr-i dini
İcabet eder dine Tanrı'yla tanışan
Döner mi yüzünü Tanrı ile bakışan
An'dan an'a devreden bu mucize
Gezen, yüzen, uçan; benziyor mu âcize?

*

Kumru can iki kanatlı, Dumlu Bey iki ayaklı
Kitab-ı kâinatta eksik yok; anlamayan zavallı
Toplamasaydı Tanrı huzurunda
Eksik kalırdı Tanrı ruhumuzda
Benimle başlatan dünya saatini
Başlatır benimle ahiret saadetini

*

Tanrı iledir Kur'an'a uyan
Tanrı kuludur ferahlık duyan
Taşır yüreğinde tazarru ve niyaz
Ezan ezan, sala sala, gelir namaz

Mehmet Talat Uzunyaylalı

Gülen Bir Yüz

Irmaktır kalpler
Yüzden akar
Bazen coşkun
Bazen de dingin
Etrafa huzur salar
Elbet bahara bakar
Gülen bir yüze bakan
*

Gülen yüz
Kalbin baharı gizleyen gömleği
Her düğmeli göğsü açan tebessüm
Sihri var gülen çehrenin
Çehreleri güldüren

Mehmet Talat Uzunyaylalı

Huzur

Emniyet güven gidince
Kalır mı hayatın tadı?
Yaz gidip de kış gelince
Dilde kalır eski yâdı!

İyilik huzur meyvesi
Emniyettir hem bahçesi
Cepte varsa bir akçesi
Dilden gider eski yâdı!

Zulme nesne oldu cüzdan
Arama zalimde vicdan
Dönen var mı Hakka candan
Dilde kalır eski yâdı!

Adil olan netsin asker
Anlamaz bu sırrı ekser
Adalet ki zulmü keser
Dilden gider eski yâdı!

Talât şu korku endişe
Çare yok mudur gidişe
Huzur yazmışlar afişe
Dilde kalır eski yâdı!

Mehmet Talat Uzunyaylalı

Özçekim Çağı!

Özçekim çağı! İnsan toplar hatıra
Yüklesek bu yükü çekmez katıra
Hayaller dijital âlem mahkûmu
Anlatsak da artık sığmaz satıra

Hatırada kalan kalır hep geri
Mazi sarhoşudur uyanmaz seri
İster hâpı yutsun ister nebatı
Gidemez ileri gelmez ki ferî

Gidene ıraklar yakın besbelli
Durana anılar verir teselli
Uyanığa mahkûm uyuyan elbet
İster yüz yaşasın ister yüz elli

Ahretin varlığı mümine kanat
İki günün birse aldandın Talât
Kanat çırp ilerle her yarın yakın
Bil ki şiir değil kulluktur sanat

Mehmet Talat Uzunyaylalı

Varlığın hakikati

Yıllarca seyyah olup âlemi gezdi
Varlığı anlamaktı derdi
Sezmedi değil bir şeyler de sezdi
Lakin her fani gibi bir gün o da döşeği serdi
Derler ya! Çıkmaz canda umut var
Dedi, Tanrım!
Yaşlı bedenim için beklemiyorum kâr
Biliyorsun ne çok sualim var
Kimsede olmadı yar

Göklerin abidliği

Bilemedi hayal mi yoksa rüya
Boşlukta bir seyyare idi güya
Kulağına takıldı bir ses
Gökteydi ve güneş veriyordu ders
Gezenler dünya toplanmıştı bir araya
Derslik de benziyordu yıldızlı bir semaya
'Ey vefalı dostlar!' dedi güneş
Yoktu âlemde ona bir eş
'Varlık nedir?' bir cevap verin
Âdemin müşkülünü giderin

Dünya dedi:

'Varlık, Tanrı'nın kelâmı
Şu mübarek insana bir selâmı.
Bakmaz mı insan bize, biz olduk abîd
Elif, Be, Te... gibi manamız sabit
Her ne işimiz var o taat
Evvelimiz ve ahirimiz saadet
Her birimiz Hakk'ın kelâmı
Kimse bilmedi ne yazdı Tanrı kalemi!

İlmin dışta vücut adını alması

Âdem nida etti ki geçmek olmaz bu faslı!
Yokluk mu hiçlik mi nedir varlığın aslı?
Güneş tebessümle âdeme baktı
Âdemin içine bir ışık aktı
Varlıktan öncesi varlıktır yine
Anlamak istersen nazar kıl ilmine
Tanrı ilminde sîret idin giydirdi sûret
Cümle mahlûkât sen gibi kelâm-ı kudret
Nefsine bak ki 'Kalbin' gaybın oldu
Şuhudunla bir âlem kuruldu!
Güneş dünyanın imarını gösterdi
'Her ne ki var âdem yaptı' dedi.
İlmini irade ve kudretle dünya kıldı
İnsan ki kendini bildi Tanrıyı bildi!

Âdemin ikrarı

Âdem yorgun gözlerini açtı
Gördüğü rüyaya şaştı
Dedi: Güneş bugün ne güzel ışık saçtı.
İnsansın madem
Korkma ey âdem!
Değişir ismin vasfın
Bâkidir hakîkatin.

Mehmet Talat Uzunyaylalı

Varlık Tanır Beni

Postacımdır rüzgâr
Taşır odama baharlar
Bulutlar peşimden koşturur
Irmaklarım gökten akar
Yerde çağlar musikim
Tezgâh açar ağaçlar
Meyvelerim bedava
Yer içerim gölgede

Koyun, kuzu çalışır
Tas tas taşınır sütüm
Gölgeleri sürer atım
Yaklaşır uzaklarım
Bal yapar arılarım
Tatlanır ağızım dilim
Gül demeti sunar bahçem

Ben gülünce güler güneş
Selâm çakar göğümde
Ne yana baksam iltifat
Buyur, buyur sedası
Yorulunca başlar gecem
Yıldızlarımı sayarım
Kapar göz kapaklarımı Melek

Kıyı boyunca yürürüm
Köpükleriyle yıkar ayaklarımı
Peşimi bırakmaz denizlerim
Seslenir ardım sıra:
"Taze balıklarım var Efendim!"
Koşar ardım sıra martılar
Şarkılarını söyler kumrular

Her günüm böyle geçer
Benim için kurulur gün
Benim için açılır sofrası
Ne varsa gözüken
Bu zaman aynasında
Yıldızlar, ay ve güneş
Hepsi de tanır beni

Bana bakar, bana koşar
"Ben olmak için" varlık
Değer kazanır her biri
Benden alır kıymetini
O'nun manasıyım ben
Göz bebeğimden bakar Rahman
Gizim aşikâr olur

Mehmet Talat Uzunyaylalı

Yağmur Damlası

Gökten inerken
Yanındaki kardeşlerinden
Kendini fark etti `yağmur damlası`
Sağındaki solundaki de babası anası
Ooo ne de çoktu, hepsi hısım akrabası
Semaya ne zaman çıktığını bilemedi
Fakat dünyaya inişi muhteşemdi
Harika bir manzara...
Fakat o kadar çoktu ki kardeşleri
Ezilecekti az daha
Derken kendini buldu ırmak yatağında
Bireyken keşfetti `toplumsallığı`
Nice taşlardan sekip suya karıştı
Hissetti kitlede bireyselliği
Bireyselliğin tadını, tuzunu...
Dere tepe düz gitti, güz de bitti!
Anladı, her yolculuğun sonu var
Yaşamakta güzeldi hani
Tükense de azar azar
Şaşıtı şu idi ki:
Suyun içinde damla!
Nasıl `ben` kalabildi?
İnişi ve yokuşu öğrenince damla
Dolunca kabarcıktan yüreği gamla
Ben olmak istemedi artık
Ölmek neydi peki?
İşte o an, o denize
Deniz ona doldu
Kabarcığı ve rengi soldu
Her yan deniz oldu

Mehmet Talat Uzunyaylalı

Zaman

Zaman sadece bir an
Aynada gözüken yüz
Değişken biteviye sonsuz
Gece ve başlayan gündüz
Batanın ardı sıra doğan
Zaman sadece bir an

Zaman sadece bir an
Ağaran şafak ufku
Mavi ışıkla dolan deniz
Uzayan ikinci gölgesi
İstiridyelerle oynayan kız
Zaman sadece bir an

Zaman sadece bir an
Bir cephe askerinin
Göğsünde kanayan
Anne memesindeki ırmak
Saçakta ürkek güvercin
Zaman sadece bir an

Zaman sadece bir an
Bakan gören ve görünen
Duvardaki çerçeve
Mahmur bir âdem gözü
Ezan sesi, sükût ve yankı
Zaman sadece bir an

Mehmet Talat Uzunyaylalı